

Πατριαρχικά γράμματα για τα εγκαίνια της Παναγίας Πετρούσας

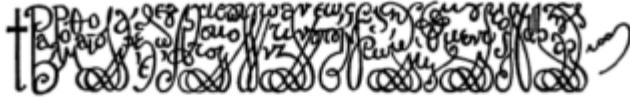
[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας](#)

Συγχαρητήρια επιστολή για τα εγκαίνια του πολύπαθου Ιερού Ναού της Παναγίας της Πετρούσας έστειλε στον μητροπολίτη Δράμας κ. Παύλο ο Παναγιότατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος. Ο ναός των Εισοδίων της Θεοτόκου στην Πετρούσα, κτίσμα των μέσων του 18ου αιώνα, είναι ένας από τους πλέον ταλαιπωρημένους ναούς της Μακεδονίας. Οικοδομήθηκε ως ορθόδοξος ναός, βεβηλώθηκε από την “Βουλγαρική Εξαρχία”, καταστράφηκε από τους Τούρκους σε μάχη με τους Κομιτατζήδες και επί σχεδόν έναν αιώνα παρέμεινε σιωπηρή, ώσπου -όπως καταγγέλλει Ι.Μ. Δράμας- βρέθηκε να διεκδικείται από τις τοπικές

δημοτικές αρχές ως... οικόπεδο.

Ακολουθεί η επιστολή:

Αριθμ. Πρωτ. 491

Τερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, υπέρτιμε και ξεαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ και συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροιότητος κύριε Παύλε, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρῃ Τερότητι και εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ληφθεῖσα μεθ' ἱκανοποιήσεως πολλῆς ἀνεγνώσθη ἐν συνεδρίῳ τῆς περὶ ἡμᾶς Ἁγίας και Τεράς Συνόδου ἡ ἀπό 15' Ιουλίου ἐ. ἐ. ἐκθεσις τῆς ὑμετέρας ἀγαπητῆς Τερότητος, ὑποβαλλούσης ἐπὶ τῆς ἀνακτησεως ὑπό τῆς καθ' ὑμᾶς Τεράς Μητροπόλεως τοῦ ἐν Πετρούσῃ Τεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

Εἰς ἀπάντησιν, διὰ τῶν μετὰ χεῖρας ἀδελφικῶν ἡμῶν Γραμμάτων συγχαίρομεν ἐν εὐαρεσκείᾳ πολλῇ, ἐπὶ τῷ λαμπρῷ ἐπιτεύγματι τούτῳ, τῇ ὑμετέρῃ Τερότητι, τῷ προσφιλεστάτῳ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ, ἀγρόπῳ και ἀκαμάτῳ Τεράρχῃ τοῦ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, λαμπρύνοντι ἐξακολουθητικῶς τὴν ποιμαντορίαν αὐτοῦ διὰ πλείστων ἔργων θεοφιλῶν, φιλογενῶν και ἀξίων τῶν παραδόσεων τῆς Ρωμισσύνῃς και τῆς ἐσταυρωμένης Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τυχόν παραδοχὴ ἢ ἀνοχὴ τῶν κακῶς και ἀνοσίως πεπραγμένων κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν ἐν τῇ πολυπάθῳ Μακεδονίᾳ συνιστᾶ συνευδοκίαν και συνενοχὴν και ὑπόθεσιν ἠθικῶς ἀνεπίτρεπτον, τῶσον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὅσον και ἡ Τερά Μητρόπολις Δράμας και αἱ λοιπαὶ πληγείσαι Τεραὶ Μητροπόλεις τοῦ Θρόνου, ὀφειλετικῶς διατηροῦμεν τὸ θέμα «ἀνοικτόν», και οὐ παυσόμεθα ἀγωνιζόμενοι μέχρι τῆς πλήρους και τελείας διευθετήσεώς του, ἤτοι μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς και τοῦ τελευταίου ἱεροῦ και ὀσίου ἐκ τῶν διαρπαγέντων ἀφ' ἡμῶν! Τοῦτο δὲ συνιστᾶ χρέος ἡμῶν ἐναντι τῶν Πατέρων ἡμῶν, ἐναντι τῆς Ἱστορίας ἡμῶν, ἐναντι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς και Ἐθνικῆς ἀξιοσπερείας ἡμῶν, ἐναντι αὐτῆς τῆς ἰδίας τῆς Δικαιοσύνης!

Ἐπὶ δὲ τούτοις, γνωρίζοντες ὅτι τὰ ὑποβληθέντα παρεπέμφθησαν τῇ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἐπαρχιῶν τοῦ Θρόνου Ἐπιτροπῇ, πρὸς ἐνημέρωσιν, περιπτυσσόμεθα τὴν ὑμετέραν Τερότητα ἀδελφικῶς και αἰτούμεθα παρὰ Θεοῦ τὰ ἐπι αὐτῆς ὅτι πλείστα, ὑγιεινὰ και δαψιλῶς εὐλογημένα ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκ' Αὐγούστου Ḷ

Ἐκ τῆς ἀγαπητῆς ἐν Χειρῶν ἀδελφείας β.

Τερώτατε Μητροπολίτα Δράμας, υπέρτιμε καὶ ἐξαρχε Μακεδονίας, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παύλε, χάρις εἰη τῇ ἡμετέρῃ Τερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Συμμετέχοντες νοερώς εἰς τὴν εὐλογημένην τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἱστορικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἐν Πετρούσῃ Δράμας, συγχαίρομεν τῇ ἡμετέρῃ προσφιλεστάτῃ ἡμῖν Τερότητι καὶ πᾶσι τοῖς συντελεστοῖς τῆς ὀριστικῆς ἀποδόσεως τῆς κυριότητος τοῦ ἐνδιατήματος τούτου τῆς Παναγίας εἰς τοὺς γνησίους καὶ νομίμους ἰδιοκτητὰς αὐτοῦ.

Ἡ ἱστορία καὶ αἱ περιπέτειαι τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ τῶν πιστῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατοίκων τῆς περιοχῆς, εἶναι τρανὴ μαρτυρία περὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀξιών, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωπεῖ ὁ ἔθνικισμός, τόσοσιν εἰς τὸν ἐκκλησιαστικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸν εὐρύτερον κοινωνικόν χῶρον. Οἱ λαοὶ κατέβαλον καὶ συνεχίζουν νὰ καταβάλλουν βαρῦτατον τίμημα διὰ τὴν ἐμπλοκὴν τῶν εἰς ἔθνικιστικὰς διαμάχας, ἐνῶ καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐδοκίμασθη ἀπὸ τὴν εἰσοδὸν τοῦ ἔθνοφυλετισμοῦ εἰς τὴν ζωὴν τῆς.

Ὡς παρετήρησε προσφιλέστατα ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Σάρδεων Μάξιμος, ὁ ἔθνοφυλετισμὸς «ὄχι μόνον ἀποτελεῖ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ὑγιούς ἀγάπης πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸ κράτος, ἀλλὰ καὶ εἶναι πραγματικὸν ἐμπόδιον εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῆς ἐνότητος τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας» (Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐν τῇ Ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ, σ. 323). Ὁ ἔθνικισμὸς ἀξιολογεῖ τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ζώσαν πραγματικότητα τῆς ἐνώσεως τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὸν Θεόν, ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰς ὁποίας δύναται αὐτὴ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ «ἔθνος». Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἔθνικισμοῦ ἀγνοεῖται ἡ εὐχαριστιακὴ ἐκκλησιολογία, οἱ δὲ ἱεροὶ κανόνες, εἰς τοὺς ὁποίους «οὐδαμῶς εὐρίσκομεν ἴχνος φυλετισμοῦ» (δ. π., σ. 325), ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιολογικὸν αὐτῶν ὑπόβαθρον καὶ ἐργαλειοποιοῦνται διὰ τὴν ἐπίτευξιν ἄλλοτρίων ἐπιδιώξεων.

Ἐχει ἀποδειχθῆ ἐν τῇ πράξει, ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας ἀπειλεῖται, ὅταν ἀμφισβητῆται ὁ οὐσιαστικὸς ρόλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῆς Πρωτοθρόνου Ἐκκλησίας τῆς Ὀρθοδοξίας, ἐν ὀνόματι ἔθνοφυλετικῶν ἰδεολογημάτων ἢ ἄλλων, ἀπαδουσῶν πρὸς τὴν κανονικὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰς βασικὰς ἐκκλησιολογικὰς ἀρχὰς, φιλοδοξιῶν. Τοιοῦτοτρόπως κλονίζεται ἡ εὐσταθία τῶν Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καὶ κωλύεται ἡ κοινὴ μαρτυρία αὐτῶν ἐνώπιον τῶν σημείων τῶν καιρῶν.

Ἡ ἡμετέρα Τερότης γνωρίζει καλῶς τοὺς σκοπέλους τοῦ ἔθνοφυλετισμοῦ καὶ ἀγωνίζεται δυναμικῶς διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ οἰκουμενικοῦ ρόλου τῆς Ὀρθοδοξίας, διὰ τὴν εἰρήνην, τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν συνεργασίαν. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐκφράζομεν τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν προσωπικῶς πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐκβάσει τοῦ ἀγῶνος τῆς ἀποδό-

σεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου εἰς οὓς ἀνήκει, δεόμενοι δέ τοῦ πανσθενοῦς Κυρίου τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, νά ἀναπαύη τὰς ψυχὰς τῶν θυμάτων τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ καί ὅσων εὐκλεῶς ἠγωνίσθησαν ἐναντίον του καί ὑπέρ τῆς ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καί τῶν οἰκουμενικῶν αὐτῆς ἀξιῶν, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς καί ἐπί τόν εὐσεβῆ κληρον καί τόν χριστάνυμον λαόν τῆς καθ' ὑμᾶς θεοτηρήτου ἐπαρχίας, τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας καί Δοτήρος παντός ἀγαθοῦ, Ὡς ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν!

β'κ' Ιουλίου λ'

Ἐπισημασθέντες ὡς ἀποστόλοι ἀφ' αὐτοῦ ἡμεῖς ἡμεῖς ἀδελφοί β.

ΔΕΙΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: [Παναγία της Πετρούσας: Η ιστορία ενός ναού που «σταυρώθηκε» και «αναστήθηκε»](#)